

Talemanuskript til brug for samråd – besvarelse af spørgsmål B

Samrådsspørgsmål B

Hvilke initiativer vil regeringen tage for at få nedbragt de uacceptabelt lange og erhvervsfjendtlige ventetider på op til tre uger for udstedelse af tilladelse til særtransporter af gods?

Transportministerens besvarelse af spørgsmål B

Tak for spørgsmålet.

Indledning

Lad mig indledningsvis slå fast, at jeg er meget optaget af denne sag, da jeg ved, hvor vigtigt det er for vores samfund, at der kan ske effektiv og sikker transport af kraner, gravemaskiner, byggemoduler, vindmøllekomponenter m.v.

Transport af sådanne materialer er reguleret i særtransportbekendtgørelsen og er kendetegnet ved, at både vægt og størrelse ligger ud over det, som vores vejnet og broer er indrettet til. Disse ”normaldimensioner” er fastsat i dimensionsbekendtgørelsen.

Visse dimensioner, der ligger ud over dimensionsbekendtgørelsens højeste grænser,

kræver dog - under visse betingelser – ikke en forudgående tilladelse.

Reglerne er således allerede ganske smidige, og det er kun de meget store transporter, der kræver en forudgående tilladelse.

Som transportminister kan jeg redegøre for særtransportbekendtgørelsen, som hører under mit ressort.

***Formålet med
forhandlingen
med
kommunerne
og
Vejdirektoratet***

Bekendtgørelsen forpligter politiet til at forhandle med bro- og vejmyndighederne, inden de udsteder en særtransporttilladelse. Bro- og vejmyndighederne udgør kommunerne i forhold til kommunale veje og broer og Vejdirektoratet i forhold til de statslige veje og broer.

Tilladelser udstedes som engangstilladelse eller som generel tilladelse for et bestemt tidsrum (højst 5 år).

Formålet med forhandlingen er at sikre varetagelse af færdselssikkerheden samt sikre fremkommelighed i forhold til veje og broers

bæreevne, kapacitet og struktur. Det er kommunerne og Vejdirektoratet, der er ansvarlige for de danske veje og derfor også dem, der bedst muligt kan vurdere disse hensyn ift. selve infrastrukturen. Færdselsstyrelsen varetager, som ansvarlig myndighed for bekendtgørelsen, det overordnede hensyn til færdselssikkerheden.

Siden slutningen af august har dele af politiet ændret praksis. Det har desværre medført en betydeligt længere sagsbehandlingstid end hidtil. Det er selvfølgelig beklageligt, at forhandlingen har ført til denne utilsigtede konsekvens.

***Kortsigtet
løsning – bred
fortolkning***

Færdselsstyrelsen har indledt en dialog med Rigspolitiet, Vejdirektoratet og Kommunernes Landsforening om fortolkningen af særtransportbekendtgørelsen.

Denne dialog er mundet ud i en vejledning for politiets forhandling med kommunerne. Vejledningen er udsendt den 15. oktober. Vejledningen lægger til grund, at bekendtgørelsen

ikke i hvert eneste tilfælde kræver en detaljeret forhandling.

Hvis politiet én gang har forhandlet, er det efter Færdselsstyrelsens vurdering ikke nødvendigt at forhandle en lignende transport på samme strækning igen.

Det vil sige, at politiet - efter forhandling - kan indgå en form for rammeaftale med vejmyndighederne, inden for hvilke der kan meddeles særtransporttilladelser uden yderligere forhandling.

Det forudsætter selvfølgelig, at der ikke er nogen negativ indvirkning på hverken færdselssikkerhed, fremkommelighed eller infrastruktur.

Med vejledningen kan der sikres en mere ensartet praksis, som kan være med til at forbedre sagsbehandlingstiderne på området.

I forbindelse med hele denne sag er der fremsat forslag om en hasteændring af

særtransportbekendtgørelsen som en løsning på det akutte problem.

Jeg mener ikke, at der længere er behov for en hurtig ændring af reglerne for særtransport, da det akutte problem er løst på anden vis.

Vejtransportbranchen har dog fremsat en række mere generelle ønsker for ændring af særtransportreglerne. Dem er jeg naturligvis optaget af, at vi får set ind i, så reglerne fremstår hensigtsmæssige og tidssvarende.

Det er imidlertid ikke noget som behøver – eller bør - blive gennemført hurtigt, så derfor vil jeg bede Færdselsstyrelsen og Vejdirektoratet om at se nærmere på de forskellige forslag og eventuelt gennemføre dem ved fremtidige ændringer af særtransportbekendtgørelsen.

Nu vil jeg give ordet til justitsministeren.